

РЕШЕНИЕ

№ 7302

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8315** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], и „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ АД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез юрк. Н., срещу Решение № Ж – 340 от 21.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения жалбоподателите молят решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателите, редовно призовани, се представляват от юрк. Н., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, претендира присъждане на разноски съгласно представен списък.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. И., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена с присъждане на разноски по делото. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултско възнаграждение, тъй като е над законоустановения максимум. Подробни съображения развива в с.з. и в писмени бележки.

Заинтересованата страна – С. П. Х., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. На 17.10.2022 г. е постъпил отговор на жалбата /л. 96-98/, подаден чрез адв. М., в който са развити доводи за неоснователност на жалбата и искане за

отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С. Х. /заинтересова страна в настоящото производство/ е клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД с клиентски № [ЕГН], за обекти - кабинет № 1 и № 2, находящи се в [населено място],[жк], Зона В, [жилищен адрес] с ИТН 2763779.

На 12.10.2020 г. между Х. и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е сключен индивидуален договор към Общи условия на Е. ЕС за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна инстанция /ДПИ/ /л. 17-23/.

На 12.10.2020 г. С. Х. е подал Заявление /л. 45, 46/ с искане за смяна на титуляря за обект с ИТН 2763779, с адрес: [населено място],[жк], бл. 321. вх. 1, ет. 4. Клиентът не е приложил нотариален акт, на базата на който да се извърши смяната на титуляр на клиентски данни. Ведно с гореописаното заявление е подадено и заявление за възстановяване на захранването на обекта /л- 47 гръб/.

На 03.11.2020 г. е подадено заявление за възстановяване на достъпа /л. 49/, след плащане, до електроразпределителната мрежа, и електрозахранването, след временно преустановяване.

На 26.07.2021 г. е подадено ново заявление с искане за актуализация на клиентски данни /л. 50/. Като за целта е приложен Нотариален акт № 111, том 2, рег. № 2392. дело № 278 от 19.07.2021 г., в който предназначението на обекта е посочено „кабинет за здравни и социални услуги“ /л. 54-56/. За извършената смяна на клиентски данни и осигурения достъп до електроразпределителната мрежа Х. е уведомен с писмо от 31.08.2021 г. /л. 57/.

На 15.12.2021 г. от С. Х. е постъпило запитване, регистрирано с вх. № 9645313/15.12.2021 г. /л. 58/, с което клиентът е поставил въпроси относно промяна на цените за собствения му обект от небитови за битови нужди.

На 29.12.2021 г. с писмо изх. № 9645313-1-2 /л. 60/ Х. е уведомен, че прехвърлянето му е отказано с аргумент, че в представения нотариален акт, като предназначение на имота е посочено – „за здравни и социални нужди“.

На 09.02.2022 г. Х. отново е отправил запитване с вх. № 97285 /л. 61/ до електроразпределителното дружество относно възможността за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия и преминаването на регулиран пазар.

С писмо от 17.02.2022 г. с изх. № 9728513-1-1. / л. 66/ от „Електроразпределение Юг“ ЕАД му е отказано повторно, като допълнителен аргумент е посочен чл. 178. ал. 4 от Закон за устройство на територията (ЗУТ).

Х. е сезирал КЕВР с жалба вх. № Е-11ИН-00-176/04.03.2022 г. /л. 77-82/ срещу отказа за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия от небитов на битов потребител по отношение на горепосочените обекти с измервателна точка номер (ИТН) 2763779. В жалбата си Х. моли Комисията да приложи своята практика по подобни случаи и да задължи дружествата, тъй като горепосочените обекти са

обединени и се ползват за жилищни нужди, да променят предназначението на ползваната електрическа енергия от небитови на битови нужди. Позовава се и на Констативен протокол № П 026176 от 05.08.2021 г., издаден от [община], с който е установено, че горепосочените обекти се ползват за жилищни нужди.

След отстраняване на нередовностите по жалбата, КЕВР, на основание чл. 54 от Наредба № 3, на 22.03.2022 г. / л. 68/, е изпратил жалбата на Х. до електроразпределителното и електроснабдителното дружество за извършване на проверка по компетентност и становище по случая.

С писмо от 01.04.2022 г. /л. 67/ „Електроразпределение Юг“ ЕАД е предоставило на Комисията следното становище: „Електроразпределение Юг“ ЕАД е предоставило информация, с която разполага на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД с оглед коректно и пълно предоставяне на фактите. Отговор по същество ще бъде изпратен от електроснабдителното дружество“.

С писмо от 01.04.2022 г. /л. 44/ „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е предоставило на Комисията становище, в което сочи, че видно от предоставените от клиента документи предназначението на обекта е за стопанска дейност. Позовал се е на разпоредбата на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ, според която, обекти със стопанско предназначение, в конкретния случай „кабинет за здравни и социални услуги“, не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. В допълнение е отбелязано, че Св. Х. не е предоставил и доказателства за изпълнение на процедурата по т. 41 от ДР на ЗУТ, с оглед на което дружеството счита жалбата за неоснователна.

Въз основа събраните доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от КЕВР е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-1672 от 18.07.2022 г. (л. 38-40). Изготвен е проект на решение, отразено в протокол № 195 от 21.07.2022г. (л. 32-37), в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на електроразпределителното и електроснабдителното дружество, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка КЕВР е постановила решение № Ж – 340 от 21.07.2022 г., на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 от ЗЕ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/2013 г./, с което „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД са задължени в седемдневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на С. П. Х. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обекти с ИТН 2763779, представляващ кабинет № 1 и № 2 - за „здравни и социални услуги“, находящи се в [населено място], ж.к. „Меден Рудник, Зона В, [жилищен адрес] и в седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

Решението е оспорено пред АССГ с жалба вх. № Е-11ИН-00-1396 от 03.08.2022 г. по описа на КЕВР.

В хода на делото са приети и приложени като доказателства цялата административна преписка.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима /решението е връчено на всяко едно от двете

дружества на 28.07.2022 г., видно от приложените по делото на л. 27 - 2 бр. известие за доставяне, а жалбата е депозирана в КЕВР на 03.08.2022 г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ регулаторният орган разглежда жалби на потребители срещу лицензианти във връзка с изпълнение на лицензионната дейност. Редът за разглеждане на жалбите е този, предвиден в Наредба № 3/2013 г., като в чл. 142, ал. 1, т. 1 е посочено, че комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката. Процедурата по произнасяне по жалбите е уредена в горепосочената Наредба, чл. 142 - 149 - посочено е, че при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, след което се изготвят доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, след което докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание. В случая, изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени. По жалбата и предвид депозираното становище по нея, е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл чл. 145 от Наредба 3/2013 г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 21.07.2022 г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/2013г./ .Въз основа взетото Решение по протокол № 195 от 21.07.2022 г. (л. 32-37) на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение Ж – 340 от 21.07.2022 г.

Относно приложението на материалния закон съдът намира, че спорът се свежда до това дали подаденото от Х. заявление е достатъчно за определяне на клиента като битов, съответно за определяне цената на потребяваната електрическа енергия от такава за небитови нужди на ел. енергия за битови нужди, или е необходима промяна на предназначението на обекта по ЗУТ, удостоверено от Общинската администрация или Службата по геодезия, картография и кадастър.

Съгласно §1, т. 2а на ДР на ЗЕ "битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а съгласно т. 33а - "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

В случая не се спори, че Св. Х. е подал Заявление с вх. № 9645313 от 15.12.2021 г. в „Електроразпределение Юг” ЕАД за преминаване към регулиран пазар на електроенергия и съответно заплащане на консумираната електрическа енергия по

цени за битови клиенти на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, в качеството му на краен снабдител на електрическа енергия.

В отговор на подаденото заявление електроразпределителното дружество е уведомило Х., че прехвърлянето му е отказано с аргумент, че съгласно представения от него нотариален акт обектът е с небитово предназначение - „за здравни и социални нужди“ /писмо от 29.12.2021 г. с изх. № 9645313-1-2 – л. 60/.

На 09.02.2022 г. Х. отново е отправил запитване с вх. № 97285 до електроразпределителното дружество относно възможността за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия и преминаването на регулиран пазар, но отново е постановен отказ, в който „Електроразпределение Юг“ ЕАД, като допълнителен аргумент сочи разпоредбата на чл. 178. ал. 4 от ЗУТ.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите на битови и небитови е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на същия чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ, клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански.

Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ, клиентът се задължава да уведоми писмено Е. ЕС в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него: лични данни, адресната регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени по начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Аналогично задължение е предвидено спрямо клиентите в чл. 11, т. 3 от Индивидуалния договор към Общите условия на Е. ЕС за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна инстанция сключен със Х. и приложен

по делото на л. 17-23, а именно: „да уведоми писмено Е. ЕС - ДПИ в срок от седем (7) дни, считано от настъпване на съответното обстоятелство, за всяка промяна на предоставените от Клиента лични или търговски данни, както и за настъпили промени в обстоятелства, фактически и правни отношения, касаещи както статуса на Клиента, и на ползвания от него обект, присъединен към разпределителната мрежа (включително, но не само: име, фирма, ЕГН, промяна в търговската регистрация, настъпило правоприемство, промяна на собствеността, ползването, адреса или предназначението на обекта, наложени от държавен орган временни ограничения върху ползването на обекта, възникнали договорни отношения - наемни и/ или други). Подробният анализ на цитираните по-горе разпоредби несъмнено налага извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват.

В този смисъл са и решения постановени по адм. дело № 12307 от 2013 г. по описа на ВАС, IV отделение, потвърдено с Решение № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. дело № 302 от 2015 г. по описа на ВАС, Петчленен състав - I колегия, решения по адм.д. №12292/2016 г., адм.д. №12680/2018г., адм.д. № 10334/2018г . и адм.д. № 10084/2018г., адм.д. № 7814/2019 г. , адм.д. № 9560/2019г., адм.д. № 1505/2020 г., адм.д. № 1614/2021 г. – всички по описа на ВАС.

Следователно, гореизложеното обосновава извода, че според ЗЕ разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Тоест водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия. За клиента е налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от небитова на битова или обратно) на територията на един обект.

Предвид факта, че водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия, то промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

Следва да се отбележи също така, че с ПЗР на ЗИД на ЗЕ, в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. Според ал. 2 на същата норма, в случай че до 30.09.2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. В ал. 3 на § 15 е уточнено, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на

електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия, при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

В §15 на ПЗР към ЗИД на ЗЕ не съдържат обаче ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

В конкретния случай и в изпълнение на въведеното в чл. 11, т. 3 от ОУ задължение, Х. е уведомил електроразпределителното дружество за настъпилата промяна, а именно, че ще ползва обекта за жилищни нужди и в тази връзка прилага КП № П 026176 от 05.08.2021 г., издаден от [община].

В тази връзка правилно КЕВР е приела, че С. Х. следва да има статут на битов клиент по отношение на ползваната електрическа енергия в обект с ИТН 2763779 и попада в приложното поле на дефиницията по §1, т. 2а от ДР на ЗЕ.

При това положение изводите на административния орган са правилни, а дадените задължителни указания са в съответствие с приложимия материален закон, поради което жалбата срещу Решение № Ж – 340 от 21.07.2022 г. на КЕВР следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора всеки жалбоподател следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника сумата от 100 лева - разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], и „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ АД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез юрк. Н., срещу Решение № Ж – 340 от 21.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК -[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд чрез Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

